

-es: κλέπται. praestigiorum nebulis inludentes. aut obscure nocentes aut occulte malignantes. II 365, 20 μάταιος: inanis, cassus, vanus, -o (*affert l. 20*). GLOSS.¹ Corp. N 65 -is: scinlaecan (*anglosax.*). *al. legitur inde a SCIP. mai., TER., LVCIL.*

i. q. homo vanus, fallax. saepe non facile dixeris, utrum notio vanitatis an fallaciae praevaleat; de fallacia cogitaveris e. g. l. 24. 40. 54 et sub 2 (iuxta pon. fur l. 14. 17. 57), de vanitate e. g. l. 20. 37. 42. 48sq. (iuxta pon. nugator l. 13. 20 [cf. l. 30. p. 342, 70], vappa l. 28sq.; accedit adi. e. g. magnus l. 20, egregius l. 36).

1 de hominibus: a exempla varia: SCIP. mai. or. frg. Gell. 4, 18, 3 censeo, relinquamus -em hunc (*sc. tribunum plebis, qui Scipionem ad populum accusat*), eamus hinc protinus Iovi ... gratulatum (*eadem oratio respic. LIV. 38, 56, 6 modo -em, modo nugatorem appellat*). TER. Eun. 269 -em hunc certumst ludere (DON. *ad l. 1 -em vel furem, quia nebulas obiciat, vel mollem ut nebulam, vel inanem ac vanum, ut nebula est, [L. sim. 785, 3]. EVGRAPH. -em vel vanum, ut nebula est - neque enim aliquod corpus vel ulla soliditas - vel -em furem, quoniam nebula semper utuntur. SCHOL. Ter. Bemb. -em: allucem [obscurum]. 717 actumst, si quidem tu me hic etiam, -o, ludificabere. 785 sane, quod tibi nunc vir videatur esse hic, -o magnus est [cf. l. 2. 16]. CIC. Att. 6, 1, 25. cf. LVCIL. 577 nugator, cui dem, ac -o sit maximus multo). LVCIL. 468 *quidam* quaestor Hibera in terra fuit, lucifugus, -o, id genus sane. POMPON. Atell. 93 dedi -i, quem pertaesumst (esse) pauperem. CIC. S. Rosc. 128 nos ... ab isto -e facietus eludimur quam putamus. Phil. 2, 74 haerebat -o: quo se verteret non habebat. Att. 1, 12, 2, 2, 9, 1 si erit -o iste, *i. Clodius*, cum his dynastis in gratia. 6, 3, 7. 15, 21, 1 (*de filio fratris*) ecquem tu illo certiore -em? LENAEVUS frg. Suet. gramm. 15, 2 -em (*iuxta alia probra, v. vol. VII 2, 1861, 23sq.*). HOR. sat. 1, 1, 104 non ego avarum cum veto te, fieri vappam iubeo ac -em. 1, 2, 12 Fufidius vappae famam timet ac -is (PORPH. timet, ne ... vappa (ac) -o dicatur, id est vilis ac nugatorius. SCHOL. -o, quem egestas fecerit fraudulentum). COLVM. 8, 16, 4 (*affertur Varro rust. 3, 3, 9 verbis paulo mutatis*) nullus est ... hoc saeculo -o ac mintho, qui non iam dicat eqs. (nebul(hus) fere trad.). GELL. 1, 2 tit. (*cf. l. 49*) volgus loquacium -um. 9, 2, 8 cum plerique dicerent *philosophum quandam* -em esse hominem malum et malitiosum et nulla re bona dignum. 13, 31, 13 ille egregius -o ... 'non', inquit, 'parvam rem quaeris; talia ego gratis non doceo'. 16, 12, 6 sive hoc ... ipse Cloatius sive nescio quis alius -o effutivit, nihil potest dici insulsus. 19, 1, 10 nequissimi -is. *al. AMM. 26, 9, 5 (agitur de perfido) -i destituito iam et casuro. 29, 2, 11 asseveratione perdit -is. RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 48 scedulas ... furto cuiusdam -is et fraude subtractas. al. b -o apponitur ad subst. fere tamquam adi. (eundem usum v. l. 59. 61sq.). HOR. epist. 1, 2, 28 nos ... sponsi Penelopae -es Alcinoique in cute curanda plus aequo operata iuventus (SCHOL. -es: perdit, luxuriosi, molles, inepti; Varro: obscuros, ignoto loco natos; aliter: -es sunt homines callidi et simulatores mendacesque dicti a nebula, quod obscuri sunt, [L. secl. Keller]. locum imitatur AVSON. 27, 3 [398 S.], 14 Penelopae -um mensa procorum). IVV. 14, 9 iuvenis, qui ... boletum condire et eodem iure natantis mergere ficedulas didicit -e parente et cana monstrante gula. GELL. 1, 2, 7 Epictetus ... divisit a vero atque sincero Stoico ... volgus aliud -um hominum, qui se Stoicos nuncuparent (16, 6, 12 facetias -is h. risi). AVG. coll. c. Don. 3, 21, 39 dicunt nullo modo se communicarios antistiti ipsius -i ...; quem Constantini antistitem -em utique Caeciliano intellegi volebant. QVODV. symb. 1, 6, 3 date praemium pecuniae malo -i Iudae. SEV. MALAC. euang. 10, 46 (grammatici -es atque Pharisei. *al.***

2 de deis paganis vel diabolo, sc. usu christ.: LACT. inst. 1, 10, 7 fur ac -o Mercurius quid ad famam sui reliquit nisi memoriam fraudum suarum? PRVD. ham. 430 (*respic. diabolus*) iuga dura volentes addictis subeunt cervicibus et -um spirituum iussis servire ferocibus optant (nebulosum var. l.). c. Symm. 1, 82 -is, *i. Iovis puellas decipientis*, callida ... nequitia. AVG. civ. 3, 20 p. 130, 18 dii helluones atque -es, sacrificiorum adipibus inhiantes et fallacium divinationum caligine decipientes. PS. AVG. serm. dub. 366, 5 in qua *via peccati* -o pirataque diabolus recte gradientibus retia deceptionis expandit. OROS. hist. 4, 1, 7 Delphici illius vanissimi spiritus et mendacissimi -is ... responso circumventus Pyrrhus. *deriv.:* nebulor.

2. nebulo, -āvī, -āre. a nebula. i. q. nebulae modo obscurare: *corporaliter:* TERT. apol. 35, 11 *scelestorum partium socii* elastissimis et clarissimis lucernis vestibula -bant (nubil- var. l.; cf. Pers. 5, 181 pinguem nebulam vomuere lucernae). VICT. VIT. 3, 56 pulverea tempestas ... omnem -verat locum. *incorporaliter:* AVG. serm. 164, 12 *accusatores* enervare ... vires veritatis conati sunt et inanium nebulis prosecutionum eius *Caeciliani* serenitatem -are ... enisi sunt; adfuit dominus, vicit serenitas eius nebulas eorum. VICT. VIT. 3, 62 *barbari* cupiunt splendorem et genus Romani nominis -are.

ἀχρηστώ: **nebulor** GLOSS. II 254, 39. a 1. nebulo.

nebulositās, -ātis f. a nebulosus. i. q. status nebulosus: ARNOB. nat. 7, 28 p. 378, 21 si *ture incenso* ... caelum ... hoc totum red-undantium vaporum -e cludatur. *Hajdú.*

nebulosus, -a, -um. a nebula. scribitur -bol- ORIBAS. syn. 1, 24, 2 La p. 76, 15. 4, 1, 5 Aa p. 3, -vol- ibid. 4, 1, 7 Aa p. 3. compar. -ior l. 22, superl. -issimus l. 67 et CASSIOD. in psalm. 134, 2 l. 35. GLOSS.¹ I Ansil. NE 16 (-us): tenebrosus, obscurus (21 -a: t. 22 -o: lubrico, t.). *legitur inde a CATONE, ACC., CIC. [a serm. docto haud aliena sunt val. neguros, it. nebbioso, francog. nébuleux, cat. nebulos, hisp. nebuloso, port. vet. nevooso. cf. M.-L. 5867. Tiktin-Miron³ II 794. Battisti-Alessio IV 2559. Cortelazzo-Zolli² 1030. Wartburg VII 71. Coromines V 921. Corominas-Pascual IV 226. Machado³ IV 210. Schd.-Cr.] [loco vix integro GLOSS. IV 454, 8 -a; in var. l. falsa p. 343, 60.]*

*i. q. nebula plenus, obsitus sim. (e nebula constans sub Ic [cf. 2b]; iungitur, iuxta ponitur, variat in contextu caliginosus, caligo e. g. l. 33. 38. 59. p. 345, 7. 14. 39, opp. serenus, serenitas e. g. l. 36. p. 345, 3. 14; neutr. pro subst. l. 32. 46. p. 345, 3. 16): 1 proprie c. respectu vaporis aquae: a de locis terrestribus vel maritimis: CATO agr. 6, 1 ager si -us est, rapa ... seri ([v. vol. XI 2, 126, 75sq.]. PLIN. nat. 17, 187 iuga altiora ... roscido, -o minusque ventoso agro conveniunt). 6, 4 qui locus crassus erit aut -ior ([inde VARRO rust. 1, 25 crassior ... aut -us. PLIN. nat. 14, 46]. VITR. 1, 4, 1 is l. moenium excelsus et non -us. COLVM. 2, 10, 8 nec macrum nec -um l. [sabal- Rodgers c. García-Armendariz]). PROP. 4, 1^b, 123 -a cavo rorat Mevania campo. EPICED. Drusi 445 (-um litus, Averni (v. app. crit.). COLVM. 5, 6, 10 in solo roscido et -o. MELA 1, 102 Pontus Euxinus atrox, -us, raris stationibus (AMM. 22, 8, 46). LVCAN. 6, 91 insula Nesis emittit Stygium -is aëra saxis (SIL. 1, 586). PLIN. nat. 6, 204 Ninguariam ... -am (de eadem, ut vid., insula v. l. 44sq.; cf. 37, 108 insulam quandam ... -am et ideo quaesitam saepius navigantibus). *al., e. g. AMBR. vid. 3, 19 (respic. III reg. 17, 14 psalm. 71, 6) illa pluvia non terrarum humido, non -o concreta montium. b de caelo, aere, vento sim.: exempla varia: CIC. Tusc. 1, 60 hoc mundi -o et caliginoso caelo. SEN. Med. 583 hibernos -us imbres Auster advexit (GELL. 2, 22, 14 -us atque umectus. BOETH. cons. 2 carm. 3, 7). COLVM. 3, 1, 6 qualitatem caeli ... siccam vel roscidam, ... serenam vel -am (3, 1, 7 frigidae ... aut -ae). 11, 2, 57 VII Id. Aug. Aquarius occidit medius, -us aestus ([cf. 53 VII Kal. Aug. ... caligo aestuosa]. POL. SILV. fast. Aug. 6 [Inscr. Ital. XIII 2 p. 271]). AVIEN. ora 232 -a iuge his incolis convexa caeli sunt. AVG. c. mend. 9, 21 p. 494, 24 (in imag.) humani timoris -a tempestas (opp. tranquilla serenitas). aer -us (aeris -um l. 46): SEN. nat. 3, 14, 2 Aegyptii a. marem iudicant, qua ventus est, feminam, qua -us et iners. PLIN. nat. 21, 36 in Aegypto -us et roscidus a. est a multo flumine. SOL. 56, 17 Nivaria ... a. -o et coacto (respic. eadem insula: MART. CAP. 6, 702 -o et concreto. cf. l. 29sq.). AMBR. Abr. 2, 8, 58 (de elementis) aether, qui nec aquarum umidum nec aëris -um ... quicquam recipiat. hex. 2, 4, 16 subobscurus a. pressus atque -us colore ferrugineo. AVG. civ. 16, 4 p. 130, 21. gen. ad litt. 12, 16 p. 401, 16 caliginoso atque -o (opp. puro). ORIBAS. syn. 1, 24, 1 Aa p. 76, 10 a. mundus si fuerit et neque -us neque ex paludibus ascendat (La et non sit in eo odor; gr. aliter). 1, 24, 2 La p. 76, 15 aeres -i ... inutiles sunt (Aa malus ... et -us et non utilis; gr. ὀμυχλώδης).**

*al. c de ipso vapore aquae: VITR. 5, 9, 6 ex his aquis tectis nullus surgit umor -us. 8, 1, 5 si igne percalefacta terra ... vaporem -um ex se suscitaverit, is locus habebit aquam ([inde l. 58]. EVSTATH. Basil. hex. 6, 3, 7 aëre libero -isque carente v. spectare lunam [gr. p. 124^A ἀχλύος]. 6, 8, 3 -i v. conglomerati pluvias et nives glaciesque faciunt [gr. p. 136^A τὰς ὑγρὰς ἀναδινμάσεις]. CASSIOD. var. 2, 39, 2). PLIN. nat. 31, 44 -a exhalatione terrae. CET. FAV. 3, 5 umidum -umque fumum (nebularumque var. l.; pendet e l. 53). AVG. c. adv. leg. 1, 13, 17 -a caligine ([tenebrosa var. l.; antea: aërios vapores]. trin. 2, 16, 27 [respic. exod. 20, 21, v. p. 339, 67]. cf. p. 345, 39sq.). in psalm. 96, 8 vides ... nubem in caelo -am, obscuram (103, serm. 1, 11 [in explic. allegorica] viderit deus, quam -a n. sim [antea: esse 'nubes' adscensum caeli huius, id est divinarum scripturarum]. cf. p. 345, 45). *al. d de temporis spatio: CELS. 2, 1, 3 meliores pluvii dies quam tantum -i nubilive (FLOR. epit. 3, 3, 15 Marius -um nanctus d., ut hosti inopinatus occurreret. CASSIOD. in psalm. 100, 8 l. 213 velut d. ... -issima). SEN. nat. 5, 3, 2 (I cum aer nubilo gravis est) nullum tempus magis quam -um caret vento. AMM. 24, 1, 6 -a nocte. de fronte hiemis (sc. per prosopop.): SIL. 12, 2 austrifero -am vertice frontem ... condebat hiems. e de sole: AVIEN. Arat. 1590 coeunt radii -o (sc. soli) -cetera quippe pars solis ... rutilat -eqs. (cf. e. g. 1596 vultum caligine condit; sed v. Soubiran, comm. 1981, 270).**

2 translate c. respectu: a cuiuslibet obscuritatis, confusio-nis: a intellegendi (respic. homo p. 345, 17. 30): ① de qualibet re parum perspicua: ACC. carm. fig. 25, 2 sicinnistas (appellant hos)

-o nomine (*explicit Gell. 20, 3, 3* propterea 'o', quod, sicinnium cur diceretur, obscurum esset). CONSENT. Aug. epist. Divj. 12, 5, 1 (*antea*: arduas quaestiones) qui ... -a dilucidet, ... qui ... serena consideret. ENNOD. epist. 1, 8, 2 p. 17, 18 scaber sermo ... -ae narrationis ambiguo quandam generat ... caecitatem. ① *de opinione confusa, errore*: AMBR. Abr. 2, 1, 3 *homo mortuus* excussâ corporis et sensuum et vocis -â quadam imagine corruptibilem caliginem deponat (*antea*: qui *sensus* saepe luduntur). PRVD. c. Symm. 1, 155 ignarus -o errore nepotes. TRACT. de indur. cord. Phar. 20 sublata -a et impia suspicione (*sc. de libero arbitrio*) a cordibus ... omnia ... cognoscimus. ② *de re (homine l. 17) fallaci, eludente*: AMBR. hex. 5, 8, 21 *polypus* eius *petrae, cui se adfixit*, -o ingenio colorem subit (*antea*: fraudulentum ... i). in Luc. 5, 82 domus haec nostra ... non haereticorum possit -is disputationibus commoveri (AVG. c. Iulian. 5, 9, 37 *offundere* caliginis -ae d. serenitatis sincerissimae veritatis [*antea*: maligna caliditate aut tenebrosa caecitate *confundere quaedam*]). off. 2, 17, 88 consiliarius, qui nihil -um habeat, nihil fallax, nihil simulatum. RVFIN. hist. 11, 7 cum ... *populos* ... -i doctoris taetra perfidiae caligo ... suffunderet. PRVD. apoth. 952 -i dogmatis umbram (*enallagen intellegas coll. e. g. 953* tenues atomi, 957 mendax phantasma, *ut locus ad l. 64 vergat*). EPIST. pontif. 573 Thiel 3, 5 p. 182 (= AVELL. 56, 9) quae de scripturarum fonte ... perspicua ... manarunt, nullis agitari -ae versutiae poterunt argumentis. ALC. AVIT. carm. 5, 473 (*a parte Aegyptiorum*) praestigiae ... satis -â in fraude peractae, *sc. Israelitarum fugientium. al.* ③ *de mente sim. caeca, obstructa*: SEDVL. op. pasch. 1, 22 solem ... -is mentibus obcaecati rerum genitorem *censent* (*cf. carm. pasch. 1, 248* caecatis mentibus). ORIBAS. syn. 5, 46, 8 La p. 82 (*in cap. de cerebri umidi cognitiones*) sensibilitas -a est (Ab sensu(m) op(pressu(m) velut -um; *gr. ἀχλὺδεις*). DIONYS. EXIG. Conc.^s IV 2 p. 198, 33 crassum ... ac -um intuitum ... mentis. GREG. M. moral. 18, 47 (*ad Iob 28, 3* lapidem ... caliginis) *Iudaerorum populus* extitit ... infidelitate -us (*antea*: auctorem vitae videre per fidem noluit).

β *videndi*: ① *de re tenebrosa, fusca, parum perlucida sim. (in imag. l. 41. 44. 49)*: IVL. VAL. 3, 24. 1.975 ut si conventu -o vera (*sc. formae verae?*) ... occurrentium confundantur (*antea*: tenui quidem, sed corusco sub lumine). AVIEN. Arat. 1549 *solis radii* -arum tractus piceos tenebrarum ... dissiciunt (*gr. aliter*). AVSON. 19 (325 S.), 8 -o lumine (5 sub luce maligna. *c. respectu luminis parum clari ut l. 47*). CHIRON 70 la-crimosum oculum ... (et) -um. AMBR. hex. 4, 1, 1 p. 110, 14 *si quis vult solem orientem videre*, emundat oculos suos, ne ... aliqua caligo -a ... visus ... obducatur (SEDVL. op. pasch. 2, 7 p. 204, 1 [*regi Herodi*] mentem ... -ae c. obscuritate damnata ... vultus serenitate dissimulas [*cf. carm. pasch. 2, 81* nubila mentis]). HIER. epist. 49, 15, 3 si turbidae et -ae aquae fluunt, non est alvei culpa, sed fontis (*cf. Otto, Sprichw. n. 686*). PRVD. psych. 893 -o in pectore (906 nigrantis carcere cordis). AVG. c. Maximin. 1, 19 l. 32 (*spectat ad exod. 13, 21*) columna nubis -a per diem, luminosa per noctem. PS. AVG. quaest. test. 127, 36 ad solis ... comparisonem stellae -ae sunt (*cf. l. 37*). ALC. AVIT. carm. 6, 470 inter picei -a volumina fumi canescunt ... favillae. CASSIOD. var. 1, 18, 4 ne puri corporis iucunda serenitas -is maculis polluat. PASCHAS. verba patr. 56, 3 *monachum*, nigrum et -um, habentem corpus (, *ibid. iterum de eodem* [opp. candido corpore], *cf. Vitae patr. 5, 18, 20* [bis] n. et obscurum; *gr. 18, 26 l. 13 et 31* ζοφώδης). *al.* *in falsa versione vocis hebr. עֲפֹל 'collis' sim., sc. confusae c. אֲפֹל 'obscuritas' (v. Koehler-Baumgartner, Lex. in vet. test. libros, 1958, 77. 723)*: VVLG. Mich. 4, 8 tu turris fregit -a filiae Sion (*Vet. Lat. cod. 175 arida, Hier. ad loc. l. 246* caligosa, *gr. ἀχλὺδης. explicat HIER. ibid. l. 250* turrem gregis -am sive squalentem, quod hebraice dicitur ophel). ② *de visu turbato*: PRVD. apoth. 21 *dei patris* est specimen (*sc. Christus*) ..., quod quamvis hebes intuitus speculamine glauco umentique acie potuit -us adire.

β *tenuitatis, inanitatis: de vestimentis*: AVSON. 27, 1 (392 S.), 5 quae *retia* vespertinis fluitant -a sub horis (*v. Mondin, comm. 1995, 227*). FVLG. myth. 1 praef. p. 8, 8 *Pierides* adstiterant ... sirmate (*i. syr-*) -o tralucidae. VITAE patr. Iurens. 55 reductis ... -i tegminis vestimentis feminea pudenda monstravit. *de Christi corpore sec. haereticos putativo (huc vergit l. 18; cf. p. 342, 45)*: ALC. AVIT. c. Eutyech. 2 p. 26, 1 asserentes quoddam -i corporis extitisse figmentum.

deriv.: nebulositas. *cf. Onom. Goldstein.*

nebulum, -i n. [vox sec. nubilum a nebula formata (ab auctore?). *Mei.*] *i. q. nebula (in imag.)*: FVLG. aet. mund. p. 150, 25 (*respic. Anna mater Mariae*) pulchritudo sterilitatis fuscata -o (*cf. p. 143, 7* stultitiae nubilo). M. H.

nēbus v. naevus.

nec v. neque. **necamel** v. nechamel.

?**necāticus**, -a, -um. *a necare (necatus), si recte restit. i. q. necando, praeter naturam eveniens, violentus*: PHILO vita contempl. 9

animalia subiecta morbis nec tantum naturali morti, sed etiam [-ae, (*Buchwald in schedis nostris [cf. iam ed. Conybeare, 1895, 387 et Souter, Glossary, 1949, 263]*; negatio [*quod recipiunt edd. rec.*] vel negotiatio *codd.*, fortuitae *ed. Paris. a. 1520*; *gr. βιαίω*).

necāto, -ōnis f. *a necare. [in falsa var. l. ISID. orig. 5, 26, 17, v. vol. V 2, 564, 8.] i. q. actio necandi, nex (accedit gen. obi.):* VET. LAT. sap. 12, 5 (cod. Θ^H Vulg. al.) *Chananaei* odibilia tibi, *domine*, opera faciebant ... per filiorum -es (*gr. φονάς pro φονέας verti vid.; cf. infra l. 16*). Spoth.

necātor, -ōris m. *a necare. scribitur -tur in codd. KD saec. VI/VII CONC. Aurel. a. 549 p. 153 l. 144. p. 154 l. 151 et hic illic in codd. rec.; de scriptura neg- v. l. 14. GLOSS. II 217, 53 ἀγγλοιστής: -r. 472, 45 φονεύς: homicida, iugulator, -r. [confunditur in codd. maxime cum negator, e. g. l. 17. 33 sq.]*

i. qui necat vel necavit (ubique accedit gen. obi.): 1 corpora-liter: a exempla varia: VET. LAT. sap. 12, 5 filiorum -es sine misericordia ... voluisti perdere, deus (gr. φονέας, negatores, necationes var. ll.; huc spectat AVG. c. Iulian. op. imperf. 4, 128, 5 ita displicuisse deo -es f., ut eqs.). HIST. AVG. Comm. 18, 13 (verba senatus consulti) -r civium trahatur, parricida civium trahatur, sc. Commodus. MACR. Sat. 1, 12, 9 Marti ..., deo plerumque hominum -i (cf. l. 43), ut Homerus ... ait (E 31): Ἄρες Ἄρες βοροτολογὲ μαυρόνε. CONC.^s I 3 vers. Tur. p. 168, 19 Iudaeis domini -bus (gr. I 1, 2 p. 70, 26 κρινοτόνοις, neg- codd., nec- Rustic.). II 5 p. 29, 26 Timotheum ... homicidam patrisque -em (accusator episcopum suum occidisse). PS. FVLG. RVSP. serm. Festschr. Frede-Thiele II, 1993, 574 l. 10 Paulus factus de lupo agnus ..., de -e Christianorum fidelissimus doctor populorum. b per hyperbolen: indicantur episcopi, qui Athanasium damnaverunt: LVCIF. Athan. 1, 3 l. 13 quomodo gens sancta, si innocentium fuerimus -es? nominantur -es pauperum vel eis aequantur homines, qui ecclesiae debita retinent vel rapiunt (non nisi in conc. Galliarum): CONC. Vas. a. 442 p. 97 l. 33 (antea: pauperes ... sustentatione fraudantur ab eis, qui oblationes defunctorum ecclesiae tradere demorantur) tales ... quasi egentium -es ... habendi sunt (neg- var. l., ut locis sim. STAT. eccl. ant. p. 180, 213 CONC. Matic. a. 581/583 p. 224 l. 30). Agath. a. 506 p. 194 l. 44 ii, qui oblationes parentum ... retinere perstiterint ..., velut -es pauperum, quousque reddant, ab ecclesiis excludantur (item in compar.: Aurel. a. 549 p. 152 l. 111. p. 153 l. 144. p. 154 l. 151 Arel. a. 554 p. 172 l. 34 Valent. a. 583/585 p. 235 l. 26. ceterum: Paris. a. 556/573 p. 205 l. 28 [= Tur. a. 567 p. 193 l. 531] -es ... p. iudicandi sunt, qui eorum taliter alimenta subtraxerint. Tur. a. 567 p. 192 l. 501 -i p., qui res pervadit ecclesiae, psalmos [nom.] CVIII dicatur).

2 spiritaliter: PS. AVG. or. trin. 1.54 da, domine, malos non homines odire, sed malum, nec interire velle homines, sed hominum -es (*sc. daemones, ut vid.; -em scribere possit, ut ad diabolum pertineat*).

f. necātrix, -īcis. *i. quae necat: laxius apponitur subst. rei, cui culpa necandi tribuitur*: AVG. cons. euang. 3, 13, 42 p. 327, 2 magis fuisse domini -em linguam Iudaeorum quam militum manus. *strictius*: CASSIOD. Ios. c. Ap. 2, 202 *mulier filii* ... -x est animam demoliens (*Günther, moechatrix trad.; gr. τεχνοπτόνος*). Meusel.

[**neccar olim falso allatum est in lexico Forcellini pro vaccar (i. bac-), v. vol. II 1659, 57.]**

necdum v. nequedum.

(**ne**)**cerim**: nec eum FEST. p. 162 (*suppl. e PAVLO*). *fort. concretum e nec is im (i. eum), cf. Leumann, Gramm. 1977, 467.* Spoth.

necesi- v. necessari-. **necessariē, -ō, -um pro adv.** v. necessarius. ***necessarius**, -a, -um. *a necesse (cf. e. g. temerarius a temere).* *derivari vid. a ne et cessare aut nec et esse FEST. l. 71 sqq. scribitur litteris gr. GLOSS. iurispr. ἄδεν N 3 νεχαιοσάκιος. abbreviatur*

necessa INSCR. Dessau 9004 (*Thamugade; a. 202/5*). NOT. Tir. 36, 11 -us. *de gradibus comparationis: testimonia gramm.: CHAR. gramm. p. 145, 16 (sim. p. 242, 9) ex his nominibus, quae ante 'us' 'e' aut 'i' habent, comparationes fieri non possunt; neque enim ab idoneo 'idoneo' fieri potest neque a -o '-ior' (inde Exc. Bob. gramm. I 556, 20). p. 147, 34 excipimus ex comparationibus, quaecumque nomina 'us' pure (i. consonante non praecedente) proferuntur, velut ... '-us' et similia; comparativa enim non possunt habere, superlativa vero habent. p. 148, 4 his ..., quae non recipiunt comparativa, adicimus 'magis quam ille' et proferimus per nominativum, velut 'hic -us magis quam ille'. compar. exstat septies apud TERT. (neutr. -ius carn. 7, 10 adv. Marc. 4, 19, 5) et singulis fere locis apud VET. LAT., TYCON., AMBR. al., superl. omnino deest; cf. magis -us, maxime -us et sim. al. p. 357, 41 sqq. de notione: FEST. p. 162 (ex Aur. Opil.) '-um' esse ..., in quo non sit cessandum, aut sine quo vivi non possit, aut sine quo non bene vivatur, aut quod non possit prohiberi (-re cod.), quin fiat. SYNON. Cic. p. 439, 5 potiora. maiora. ... -a. utiliora. tutiora. ... certiora. providentiora. GLOSS. -us: ἀναγκαίος. χειρώδης. desideratus. sim.*